

Vi synes, det er væsentligt, når man skal se på brugen af rusmidler og se på, hvad man kan gøre for at begrænse misbruget, at se på: Hvad virker, og hvad virker ikke?

Nu har man altså i over 30 år forsøgt med kontrol og straf og forbud, har forsøgt at få folk i Danmark til at lade være at bruge hash, men det er ikke lykkedes, tværtimod er forbruget steget, og man kan i dag købe hash i selv den mindste flække i Danmark, og vi kan samtidig se, hvordan organiseret kriminalitet breder sig, fordi de kan bruge hashen til at komme ud i områder, hvor de måske ellers ikke ville komme.

Desværre lærer regeringen ikke af erfaringerne, som man gør andre steder i verden. Andre steder i verden ser man på, at vi skal til at nedkriminalisere det her område, man lemper på straffene, nogle steder går man så vidt, at man ikke længere straffer for besiddelse af hash til eget brug, sådan som det også har været hidtil herhjemme. Men i Danmark går regeringen den modsatte vej, og desværre har Socialdemokratiet valgt at støtte det. Her vil man have mere af det samme, som man ved ikke virker, og som man ikke kan komme med nogle eksempler på virker i nogen andre lande.

Dertil kommer så, at man i forslaget gør forskel på, hvordan loven skal anvendes, gør forskel i loven på brugere og misbrugere, altså laver en lov, der kun er for nogle og ikke er for andre.

Der kommer så også alt det omkring fængslerne, som også fremgår af en lang række af høringsssvarene. Mange af dem, der arbejder i fængslerne, er dybt bekymrede over: Hvad kommer det her til at betyde, når man nu også i fængslerne skal til at bruge langt hårdere metoder, urinprøver osv.? Risikerer man, at man optrapper konflikterne i fængslerne? I stedet for at man satte ind på at sikre ressourcer nok i fængslerne til at få de indsatte i gang med uddannelse, arbejde og andet, der gjorde, at de havde noget at gå op i. Hvordan sikrer man, at der er fornuftige fritidsaktiviteter? Hvordan sikrer vi, at der ikke er overbelægning osv., så de ikke bedøver sig med rusmidler, så de har andet at gå op i, så vi får nogle bedre forhold i fængslerne, og så de ansatte ikke kommer ud i så voldsomme konflikter, som vi kan risikere, at de kommer ud i her?

Vi mener så, at det burde hænge sammen med en helt anden politik på fængselsområdet, men det fører for vidt at komme ind på her.

I forhold til politiet betyder det, at mange af de ressourcer, politiet har brug for til en række andre opgaver, og som de burde bruge til at tage sig af indbrud, af voldssager, af alvorlig økonomisk kriminalitet, miljølovsovertrædelser, arbejdsmiljøovertrædelser osv., som de i forhold til den debat, vi har om retssikkerhedsloven, skal noget mere ind i end hidtil, risikerer vi nu i stedet for bliver brugt på at gå og vende folks lommer for at tjekke, om de har en klump hash med til fest i stedet for en flaske vin. Det mener vi er en helt forkert anvendelse af politiets ressourcer.

Vi synes i det hele taget, at det er en helt forkert vej at gå, at man vælger – som den her regering desværre ofte gør, når den skal løse et problem – kun at bruge den del af værktøjskassen, hvor der ligger kontrol og straf og forbud, mens man overhovedet ikke tager andre redskaber i brug, som man faktisk kan se virker andre steder, og som man kunne håbe på også virkede i Danmark: at vi i stedet satte ind med noget, hvor vi troede på, at vi lærte de unge at omgås rusmidler. Så kunne det være, at det også havde en effekt på alkoholmisbruget, som jo er langt større end hashmisbruget og langt farligere, for der er jo desværre eksempler på, at folk dør af alkohol, hvorimod der ikke er eksempler på, at folk dør af hash.

Vi synes, at man burde gøre noget generelt for at lære de unge at omgås rusmidler langt bedre, end de gør i dag, også for at nedbringe det brug, der er. Men desværre vælger regeringen altså at gå den anden vej, og det kan vi ikke støtte.

**Den fg. formand** (Inge Dahl-Sørensen):

Så er der en kort bemærkning til hr. Per Dalgaard.

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

**Per Dalgaard** (DF):

*Fra* Per Dalgaard.

Jeg vil spørge fru Line Barfod i forbindelse med denne her lange tale om, at det er forfærdeligt at gøre noget ekstra, og de bekymringer, fru Line Barfod fremkommer med i forbindelse med at ændre tingenes tilstand i dag til en mere konkret holdning: Kan man ikke sige det på den måde, at nu har der i lang tid i de tidligere regerings tid været en sådan svævende holdning med hensyn til ikke rigtig at gøre noget konkret, og